Bediüzzaman’a göre Ramazan ve Kur’ân

Abdullah Bey: “Bediüzzaman’a göre Ramazan ile Kur’ân arasında bağlantı var mıdır?”

RAMAZAN VE KUR’ÂN

Bedîüzzaman Ramazan Risalesinin Altıncı Nüktesinde, Ramazan-ı Şerifin manası ve mahiyeti ile Kur’ân-ı Kerîm arasında çok yakın bir yakınlık bulunduğunu kaydediyor, Ramazan-ı Şerifin, Kur’ân-ı Hakîm’in en mühim indiriliş zamanı olduğunu, Ramazan orucunun hikmetlerinden birisinin bu sürece baktığını açıklıyor.

Bedîüzzaman’a göre Ramazan-ı Şerif ayı Kur’ân-ı Hakîm’in bayramı hükmündedir. Çünkü Kur’ân yeryüzüne, aramıza, gönlümüze Ramazan-ı Şerif ayında inmiştir. Nitekim Cenâb-ı Hak da, bir âyette, “O Ramazan ayı ki, o ayda Kur’ân indirilmiştir.”1 Bir diğer âyette de, “Biz Kur’ân’ı Kadir Gecesinde indirdik.”2 buyurmaktadır. Kadir Gecesi, Ramazan-ı Şerif ayı içerisinde gizlidir. Kur’ân’ın inişini kutlamak, Kur’ân’ın inişini tebrik etmek, Kur’ân’ın inişine güzel bir karşılama yapmak insan olarak bize, yani kadir ve kıymet bilir sıfatımıza yakışır; Kur’ân’ın da hakkıdır.

EVİMİZDE BİR KUTLU MİSAFİR

Düşünelim ki, bir büyüğümüz evimize misafir geliyor! Onun gelişini nasıl beklerdik, onun gelişini nasıl tebrik ederdik, onu nasıl saygıyla ayakta ve yolda karşılardık!

Bir de bu büyüğümüz evimize bir büyük müjde ile gelse, bir sonsuz şefkat ile gelse, bir sınırsız rahmet ile gelse, bir hudutsuz merhamet ile gelse, bir kayıtsız şartsız af ve bağışlama ile gelse, bir kucak dolusu muhabbet ile gelse, bir engin tevâzû ve hürmet ile gelse, bir yerler ve gökler kadar geniş Cennet ile gelse, bir Cehennemden ve ateşten kurtaran yüksek himmet ile gelse, bir yüksek makamdan selâm ile gelse, bir Yüce Yaratıcıdan kelâm ile gelse, bir Melîk-i Zîşân’dan emir ve ferman ile gelse, bir bin bir derde ve ıztıraba derman ile gelse… Artık düşünün sevincimizi, neşemizi, huzurumuzu, bahtiyarlığımızı, gururumuzu, mutluluğumuzu… Tariflere sığar mı? Gelişiyle gönlümüz nasıl huzur bulur, kalbimiz kuş kalbi gibi nasıl hafifler, nasıl sevinirdik! Onun gelişini mümkünse nasıl bayram yapardık!

Nitekim devletlerde ve milletlerde geniş çaplı vardır bu örf. Milletler kurtuluş

günlerini bayram yaparlar, devletler kuruluş günlerini bayram yaparlar, padişahlar tahta geçiş günlerini bayram yaparlar ve bu günlerde halka iltifat ve ikrâm yağdırırlar. O günü diğer günlerden farklı telâkki ederler.

İşte Kur'ân tacı, gönül tahtımıza indi Ramazan-ı Şerif ayında. Bir kutlu ve kudsî misâfir hüviyetiyle Kur'ân, Ramazan-ı Şerif ayında Kâinâtın Sahibinden gelmiş, bize selâm getirmiş, bize müjde getirmiş, bizi sınırsız Cennetle müjdelemiş, bize eşsiz rahmetle gelmiş, bizi ateşten kurtaran himmetle gelmiş, bize Yüce Yaratıcımızın hoşnutluğunun yolunu açmış, bizi O'nun cemâliyle, güzelliğiyle, şerefiyle, izzetiyle müjdelemiş… Böyle bir kutlu misâfirin indiği ay ve zaman dilimi hiç beklenmez mi, hiç kutlanmaz mı, hiç tebrik edilmez mi, hiç bayram yapılmaz mı?

BU AY, ALLAH KELÂMINI ALLAH'TAN İŞİTİYOR GİBİ DİNLEMELİ

Onun gelişi hatırına, onun hürmetine artık sıradan âdetler ve zevkler terk edilir, yeme ve içmeden uzak durulur, süflî ihtiyaçlar bir tarafa bırakılır, boş işlerden sıyrılınır, rûhen melek gibi bir istiğnâya girilir. Geceleri kıyamla, namazla, duâ ve zikirle ihya edilir. Gündüzleri oruç tutulur, nefis sıradan isteklerine karşı tutuklanır, terbiye edilir, ıslâh edilir.

Okuyabildiğimiz kadar, dilimiz döndüğü kadar, zorlanarak da olsa, artık bu ayda bol bol Kur'ân okuruz, Kur'ân'ın mesajlarına ve çağrısına kulak veririz. Kur'ân'ı, Rabb'imizden gelen tek rehber kitap kabul ederiz. Kur'ân'a yeni nazil oluyor gibi kendimizi muhatap sayarız, onu tazece alıyormuşuz gibi okuruz, okuruz, okuruz. Onu güzel sesli hafızlardan bol bol dinleriz. Ondaki Allah'ın konuşmalarını geldiği andaki tazeliği içinde dinlemeye, anlamaya, öğrenmeye, algılamaya ve onu baş tacı yapmaya başlarız.

Kur'ân'ı sanki bizzat Resûl-i Ekrem'den (asm) işitiyor gibi dinlemek, ya da daha ötesi, bizzat Hazret-i Cebrâil'den (asm) işitiyor gibi dinlemek, hattâ daha da öte, bizzat Mütekellim-i Ezelî olan Cenâb-ı Allah'tan işitiyor gibi dinlemek veya Kur'ân'ı bu ulviyette dinleyen Müslümanlara tercümanlık edip, okuyup onlara dinlettirmek rûhumuzu ne kadar kudsî hâl ve feyizlere mazhar eder. Kur'ân'ın iniş hikmetine uygun feyizlere inşaallah kapı açılmış olur.

Ramazan-ı Şerifte İslâm âlemi büyük bir mescit hükmüne geçiyor. Milyonlarla hâfızlar, bu ayda o büyük mescidin köşelerinde Kur'ân'ı dünya ehline okuyorlar, işittiriyorlar. Hâfızlar bu ayda güzel sesleriyle, ihlâslarıyla ve okuyuşlarıyla; topyekûn Müslümanlar da bu ayda kazandıkları güzel ahlâklarıyla, salih amelleriyle,

yaşayışlarıyla ve toplum içinde gösterdikleri güzel ilişkileriyle bu ayın “Kur’ân ayı” olduğunu gösteriyor, ispat ediyor, dünyaya îlân ediyorlar.3

Dipnotlar:

1- Bakara Sûresi: 185.

2- Kadir Sûresi: 1.

3- Mektûbât, s. 390.